

Віщий дуб

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Сніг зеленіє в світлі ночі,
сніг блакитніє в світлі дня.
Цей дуб — то дерево пророче,
корява ліра з його пня.

Сніг попеліє в сірий вечір,
щоранку у вогнях цвіте.
Із рани сонця кровотечі
б'ють в царство снігу золоте.

Лиш дуб один крізь біле море,
дельфін рослинний, вдаль пливе
і лірою сніг-саван поре,
віщуючи життя живе.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/vischyi_dub